

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 19. december 2019

Sag BS-33320/2018-VLR
(15. afdeling)

A
(advokat Christian Falk Hansen)

mod

Skatteministeriet
(advokat Tim Holmager)

Retten i Aarhus har den 8. august 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-9603/2017-ARH, tidligere BS 12-903/2017).

Landsdommerne Thomas Jønler, Jon Esben Hvam og Cecilie Kabel Revsbech (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand for byretten om, at Skatteministeriet skal anerkende, at han er berettiget til genoptagelse af skatteansættelserne for indkomstårene 2009 og 2010 med henblik på at selvangive tab på investeringsforeningsbeviser i Formuepleje Penta A/S.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

For landsretten er der bl.a. fremlagt servicebreve fra SKAT til A vedrørende indkomstårene 2009, 2010 og 2012.

Desuden er fremlagt udskrift fra A's skattemappe for indkomståret 2011 og hans R75 opgørelser (TastSelv – Skatteoplysninger) for 2011-2013.

Der er fremlagt brev af 1. august 2014 fra SKAT til A om, at hans virksomhed var udvalgt til gennemgang, og brev af 2. september 2014, hvor SKAT bad A om oplysninger i relation til hans skatteopgørelse for 2012 og 2013, herunder vedrørende manglende selvangivelse af gevinst på aktier/investeringsforeningsbeviser.

Yderligere er fremlagt mail af 17. oktober 2014 fra A's daværende revisor til SKAT, hvoraf det fremgår, at A agtede at søge om ekstraordinær genoptagelse.

Forklaringer

A har supplerende forklaret, at han på selvangivelsen for 2009 skrev de 842.372 kr. i rubrik 66. Han opfattede investeringsforeningsbeviserne i Formuepleje Penta A/S som aktier. I alle udskrifter fra banken og i rentedokumenter stod der, at det var aktier. Det har altid været aktier i hans optik, og derfor har han behandlet dem som sådan. Han var overhovedet ikke i tvivl om, at beløbet skulle indføres under rubrik 66.

Det er ikke korrekt, at han i byretten forklarede, at han "vidste selv bedre" med hensyn til, hvordan investeringsforeningsbeviserne skulle behandles på selvangivelsen.

Han har gennem årene selv udfærdiget sine private selvangivelser. Som regel fik han tallene fra revisor, hvorefter de bare skulle sættes ind i rubrikker. Det var ikke særlig kompliceret. Hvert år i januar modtog han breve med posten fra Sydbank, som han samlede sammen til brug for selvangivelsen.

Han gennemgik kort årsopgørelsen for 2009 for at se, om han skulle betale ekstra i skat. Han stolede på de tal, han fik fra SKAT, og undrede sig ikke over, at beløbet på 842.372 kr. stod under aktieindkomst.

Servicebrevet 2009 fra SKAT modtog han med posten. Han modtog ikke nogen form for henvendelse fra SKAT om, at der var problemer med selvangivelsen af investeringsforeningsbeviserne.

Oplysningerne i R75 vedrørende 2011-2013 så han første gang, da hans advokat sendte dem til ham i sidste uge. Registreringsdatoen 5. juni 2012 i R75 for 2011 siger ham ikke noget. Han ved ikke, hvor oplysningen "prioritetsrenter vedr ... Vej 19 er samlet hos mig", som er anført under "Indberettet kommentar vedr. servicemeddelelsen" i R75 for 2012, kommer fra. Han kan ikke genkende at have skrevet det.

Første gang, han blev opmærksom på problemet med rubriceringen, var, da han blev indkaldt til møde af SKAT vedrørende hans virksomheds momsopgørelse. Mødet fandt sted i efteråret 2014 og ikke i foråret, som han forklarede i byretten. Et par dage efter mødet fik han et brev om, at SKAT ville se på hans private forhold og have yderligere oplysninger. SKAT skrev, at han ikke havde selvangivet korrekt.

Han har yderligere forklaret om selvangivelsen for 2009, at rubrik 66 havde betegnelsen "Anden aktieindkomst". Han kunne derfor ikke være i tvivl om, at tallene skulle sættes ind her. Han læste ikke hele selvangivelsen og de enkelte rubrikker igennem. Han havde udfyldt selvangivelsen selv i 30-40 år. Selv om han havde læst rubrik 38, ville han ikke have været i tvivl om, at investeringsforeningsbeviserne skulle henføres under rubrik 66, da han opfattede dem som aktier.

Han havde ikke tidligere solgt nogen af investeringsforeningsbeviserne, og i 2009 var det første gang, at han skulle selvangive dem. Oplysningerne om de nye regler om lagerbeskatning havde han fra Børsen og Jyllands-Posten, som han læser stort set hver dag.

Oplysningerne i selvangivelsen tastede han ind elektronisk. Han ved ikke, om der i den forbindelse kom en meddelelse, som han fik lejlighed til at kommentere.

Hvis han havde læst servicemeddelelserne i R75 for 2011-2013, hvor det fremgår, at gevinst/tab for investeringsforeningsbeviserne skulle skrives i rubrik 38, ville der selvfølgelig have ringet en klokke hos ham.

Det har været lidt af en økonomisk katastrofe for ham, at han har selvangivet i den forkerte rubrik. Han ordnede også sin hustrus selvangivelse, og hun har samme problem. Det vil koste ham mange penge at tabe sagen.

Anbringender

A har for landsretten begrænset sine hovedanbringender til, at han er berettiget til ekstraordinær genoptagelse for 2009 og 2010 i medfør af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8, og at 6-måneders fristen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 2, er iagttaget.

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender vedrørende disse forhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Parterne er enige om, at fristerne for ordinær genoptagelse af skatteansættelsen for 2009 og 2010 var udløbet, da A anmodede om genoptagelse den 20. oktober 2014, og at han således alene kan opnå genoptagelse, hvis han opfylder betingelserne for ekstraordinær genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8.

Det fremgår af forarbejderne til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 8, der blev indført ved lov nr. 410 af 2. juni 2003, og som skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8, viderefører, at bestemmelsens anvendelsesområde er tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder uden for de tilfælde, hvor genoptagelse kan ske efter de objektive betingelser i bestemmelsens øvrige punkter (nr. 1 til nr. 7), og hvor det må anses for urimeligt at opretholde ansættelsen, f.eks. hvor en urigtig ansættelse skyldes svig fra tredjemand, hvor der er begået fejl af den skatteansættende myndighed eller i andre særlige tilfælde, der ikke kan bebrejdes den skattepligtige.

Som det er anført i Højesterets dom i UfR 2017.1570, må bestemmelsen antages at have et snævert anvendelsesområde.

Landsretten lægger ligesom byretten til grund, at A var opmærksom på overgangen fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning for så vidt angår investeringsforeningsbeviserne, og at han ved en fejl selvangav tab henholdsvis gevinst i rubrik 66 i stedet for rubrik 38 for indkomstårene 2009 og 2010.

Det fremgår af R75 opgørelserne for 2010-2013, som blev lagt i A's skattemappe, at han var ejer af beviser i formueplejeselskaber, og at gevinst/tab efter lagerprincippet skulle anføres i selvangivelsens rubrik 38.

A var således inden udløbet af fristen for at bede om ordinær genoptagelse af skatteansættelserne for 2009 og 2010 i besiddelse af faktiske oplysninger, som gjorde ham i stand til at opdage de fejlagtige angivelser.

Efter bevisførelsen lægger landsretten endvidere til grund, at A den 5. juni 2012 åbnede R75 for 2011, idet der den pågældende dag er registreret en kommentar under rubrikken "Indberettet kommentar vedr. servicemed-delelsen" bl.a. om, at renteudgifter også omfattede hans hustru (angivet ved hendes cpr-nummer).

Uanset dette anmodede A først den 20. oktober 2014 om genoptagelse.

På denne baggrund tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at A ikke har godtgjort, at der foreligger særlige omstændigheder, som kan begrunde ekstraordinær genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8. Det, som A har anført om komplicerede skatteregler og Skattestyrelsens styresignal i SKM2014.302.SKAT og om, at sagen vedrører betydelige beløb, kan ikke føre til et andet resultat.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, om fristen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 2, er iagttaget.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger for landsretten betale 40.000 kr. til Skatteministeriet. Beløbet er til udgifter til advokatbistand inkl. moms, da Skatteministeriet ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A inden 14 dage betale 40.000 kr. til Skatteministeriet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.